

Szczepionki na COVID-19 wywołują immunopatologię płuc

7 maja 2021

Już w 2012 roku grupa badaczy kierowana przez Chien-Te Tsenga badała skutki stosowania jakichkolwiek szczepionek na koronawirusy. Badanie opublikowano pod nazwą [„Immunization with SARS coronavirus vaccines leads to pulmonary immunopathology on challenge with the SARS virus”](#) („Immunizacja szczepionkami przeciwko koronawirusowi SARS prowadzi do immunopatologii płuc w przypadku zakażenia wirusem SARS”.), i obejmowało ono stosowanie szczepionek na zwierzętach.

W abstrakcie badania podano: „Zespół ostrego ostrego układu oddechowego (SARS) pojawił się w Chinach w 2002 r. i zanim został opanowany rozprzestrzenił się na inne kraje. W związku z obawą o ponowne pojawienie się lub celowe uwolnienie koronawirusa SARS rozpoczęto prace nad szczepionką. Oceny inaktywowanej szczepionki z pełnym wirusem u frettek i naczelnych innych niż ludzie oraz szczepionki z cząstkami wirusopodobnymi u myszy indukowały ochronę przed infekcją, ale zwierzęta wykazywały chorobę płuc typu immunopatologicznego”. Wykryto w tym badaniu, że mimo uzyskania odporności na dany wirus nastąpiła utrata odporności na działanie żywego wirusa w środowisku prowadząca do silnej choroby.

„Cztery potencjalne szczepionki dla ludzi z adiuwantem ałunowym lub bez niego oceniano na mysim modelu SARS, szczepionce VLP, szczepionce podanej fretkom i NHP, i innej szczepionce z pełnym wirusem i białkiem S (Spike) wytwarzanym przez rDNA. Myszy Balb/c lub C57BL/6 zaszczepiono w dniu 0 i 28, i uśmiercono w celu oznaczenia przeciwciał w surowicy lub poddawano działaniu żywego wirusa w dniu 56. W dniu 58 myszy uśmiercono i pozyskano płuca w celu wykrycia wirusa i badania histopatologicznego” – czytamy w badaniu, stwierdzającym

dalej, że „Przy wzroście dawek i/lub ałunu wszystkie szczepionki indukowały przeciwciała neutralizujące surowicę”.

W wynikach badania stwierdzono: „Wszystkie myszy dwa dni po wystawieniu ich na działanie wirusa wykazywały zmiany histopatologiczne w płucach, w tym wszystkie zwierzęta zaszczepione (Balb/C i C57BL/6) lub którym podano żywego wirusa, szczepionkę przeciw grypie lub PBS, co sugeruje, że u wszystkich wystąpiło zakażenie”. I dalej: „Histopatologia obserwowana u zwierząt, którym podano jedną ze szczepionek SARS-CoV była jednorodnie immunopatologią typu Th2”.

We wnioskach raz jeszcze podkreślono, że „Wszystkie te szczepionki SARS-CoV indukowały przeciwciała i ochronę przed zakażeniem SARS-CoV. Jednak wystawienie myszy na działanie wirusa, którym podano którąkolwiek ze szczepionek, doprowadziło do wystąpienia immunopatologii typu Th2”. Tym samym szczepienia na koronawirusa doprowadziły do zniesienia systemu immunologicznego i niemożności do naturalnego radzenia sobie z koronawirusem w środowisku naturalnym.

Tak też widzimy, iż już w 2012 roku naukowcy wiedzieli o zagrożeniach związanych z tworzeniem szczepionek na koronawirusy. Efektem ich stosowania jest zniszczenie systemu immunologicznego i tym samym uniemożliwienie utrzymania zdrowej populacji bez ciągłych interwencji medycznych.

Na podstawie: [Pubmed.ncbi.nlm.nih.gov](https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov)

Źródło: [PrisonPlanet.pl](https://prisonplanet.pl)